सृप m. 1) *der Mond (?). — 2) N. pr. eines Asura. Vgl. सृम.

*सृपाकु m. N. pr. eines Mannes.

*सृपाट 1) m. ohne Angabe einer Bed. — 2) f. ई = रक्तधारा und परिमाणभेद. — Vgl. असृपाट, असृक्पात.

*सृपाटिका f. *Schnabel.*

सृप्त (!) 1) Adj. s. u. सर्प्. — 2) *n. *der Ort, wo Jmd geschlichen ist*, 238,19.

सृप्र 1) Adj. *schlüpfrig, fettig; glatt.* — 2) *m. *der Mond.*

सृप्रकरस्न Adj. *glatte Arme habend.*

सृप्रदानु Adj. *fettig thauend, Fett träufelnd.*

*सृप्रप्रहारिन् Adj. als Erklärung von तृपलप्रभर्मन्.

सृप्रभोजस् Adj. *fette Speisen habend.*

सृप्रवन्धुर Adj. *einen glatten —, blanken Sitz* oder *Kasten habend.*

सृविन्द m. N. pr. eines von Indra erschlagenen Dämons.

सृम m. N. pr. eines Asura Maitr. S. 4,2,9 (31,3). Vgl. सृप und सृमर.

सृमर m. 1) *ein nicht näher zu bestimmendes Thier, das an feuchten Orten lebt*, Gâtakam. 26. Nach Kakrad. = मक्कासूकर. — 2) N. pr. eines Asura Hariv. 1,41,90. Vgl. सृमल, सृम und सृप.

सृमल m. N. pr. eines Asura Hariv. 3,71,11. Vgl. सृमर 3).

सृष्ट Adj. s. u. 3. सर्ज्.

सृष्टमारुत m. *Winde abtreibend.*

सृष्टमूत्रपुरीष und सृष्टविण्मूत्र Adj. *Ausleerung befördernd.*

सृष्टि 1) f. *a) das Entlassen, Vonsichgeben* 80,32. — *b) Schöpfung* (abstr. und concr.), *Hervorbringung.* आ सृष्टेः so v. a. *vom Anfang der Welt an;* यां यामुपयामि सृष्टिम् so v. a. *als was ich auch wieder geboren werde;* सृष्टिं कुरु so v. a. *zeuge Kinder.* — *c) angeborenes Wesen, Natur.* — *d) das Spenden, Vertheilung von Gaben.* — *e) ein bestimmter Backstein* Âpast. Çr. 17,2. — *f) *Gmelina arborea.* — *g) * = निर्गुण. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ugrasena. — 3) AK. 3,4,9,41 fehlerhaft für सृष्ट.

सृष्टिकृत् Adj. *schöpfend.* देव m. als Bez. Brahman's.

सृष्टिखण्ड n. Titel des 1sten *Abschnittes* im Padmapurâṇa.

*सृष्टिदा f. *eine best. Knolle*, = ऋद्धि.

सृष्टिधर m. N. pr. eines Autors.

सृष्टिपत्तन n. *eine best. Zauberkraft.*

*सृष्टिप्रदा f. *ein best. Strauch*, = पुत्रदा.

सृष्टिमत् Adj. *die Schöpfung besorgend.*

सृष्टिसंहिता f. Titel Opp. Cat. 1.

सृष्ट्यन्तर n. *ein zwischen den 4* (von Brahman) *geschaffenen* (Kasten) *liegender Abkömmling, ein Mischling.* °ज *von einem Mischling erzeugt* oder *geboren* Gaut. 4,24.

1. से 2te Person Sg. Med. von 1. अस्.

2.*से f. ein Name der Gattin Kâma's.

*सेक्, सेकते (गत्यर्थ).

सेक m. 1) *Guss, Erguss* (z. B. des Samens). गण्डूषसेकासव m. so v. a. *in Gurgelwasser gegossener* (rother) *Rum* 294,28. — 2) *Begiessung, Besprengung, — mit* oder *aus* (im Comp. vorangehend). — 3) in der Heilkunde so v. a. *Tropf-* oder *Spritzbad, Waschung.* — 4) Pl. N. pr. eines Volkes.

सेकंधर m. N. pr. اسكندر; °पुरी f.

*सेकपात्र n. und *सेकभाजन n. *ein Geschirr zum Ausschöpfen des Wassers.*

सेकिम 1) Adj. *a) begossen mit* (im Comp. vorangehend) Ind. St. 15,292. — *b) *etwa gegossen* (Schwert). — 2) *n. *Rettig.*

सेक्तर् Nom. ag. 1) *Ausgiesser, der da ausgiesst.* — 2) *Beschäler, Hengst* Comm. zu Âpast. Çr. 15, 1,6. — 3) **Gatte.* — Vgl. रेतःसेक्तर्.

सेक्तव्य Adj. *zu begiessen.*

*सेक्त्र n. *ein Gefäss zum Ausschöpfen* oder *Begiessen.*

सेगव m. Pl. *Krebsbrut* MBh. 6,119,66. Vgl. स्यगवि.

सेङ्गर m. N. pr. eines Geschlechts.

*°सेच Adj. = सेचक 1) Mahâbh. 1,159,*b.* 160,*a.*

*सेचक 1) Adj. *ausgiessend, begiessend.* — 2) m. *Wolke.*

सेचन 1) Adj. *ausgiessend, ausspritzend* in विष°. — 2) *f. ई gaṇa गौरादि. — 3) n. *a) das Ausgiessen, Ergiessung.* — *b) das Begiessen, Besprengen, — mit* (im Comp. vorangehend). — *c)* = सेक 3). — *d) das Giessen* (von Metallen) Sâj. zu Ait. Br. 4, 1,1. — *e) *ein Geschirr zum Ausgiessen von Wasser.*

सेचनक n. = सेक 3).

सेचनघट m. *Giesskanne.*

*सेचालिन् gaṇa सुवास्त्वादि in der Kâç. सेवालिन् v. l.

सेच्य Adj. *zu begiessen, zu besprengen* Kâraka 6,30 zu vermuthen für सेव्य.

सेट *ein best. Hohlmaass* und *Gewicht.*

*सेटु m. *Wassermelone.*

सेठ m. aus श्रेष्ठ, aber gleich श्रेष्ठिन् Ind. St. 15,398.

*सेतकी f. gaṇa नद्यादि.

सेतर् Nom. ag. *Fesseler, fesselnd.*

सेतव्य Adj. *zu binden.*

सेतिकर्तव्यताक Adj. *sammt den Obliegenheiten.*

सेतिका f. 1) *ein best. Hohlmaass* und *Gewicht*, = कुडव = 1/4 Prastha Hemâdri 1,120,8. 404,15. 405,2. 2,*a*,37,20. 21. Hem. Par. 7,99. — 2) *= अयोध्या.

सेतु 1) Adj. *bindend, fesselnd;* m. *Fesseler.* — 2) m. *a) Band, Fessel.* — *b) Damm, Brücke.* Am Ende eines Comp. *die zu — führende Brücke* in übertragener Bed. Gâtakam. 10,4. — *c) die Adamsbrücke* oder Bez. *einer der Inseln dieser Gruppe.* — *d) Grenzzeichen.* — *e) Damm* in übertragener Bed. so v. a. *Schranken.* — *f) eine Brücke zum Verständniss des Textes* (vgl. *Eselsbrücke*), *Commentar* Burnell, T. — *g)* Bez. *bestimmter heiliger Silben, die vor einer mystischen Formel ausgesprochen werden.* — *h) *Crataeva Roxburghii.* — *i)* N. pr. eines Sohnes des Druhju und Bruders des Babhru oder eines Sohnes des Babhru.

*सेतुक m. *Crataeva Roxburghii.*

सेतुकर m. *Errichter von Dämmen, Brückenbauer.*

सेतुकर्मन् n. *Erbauung einer Brücke.*

सेतुकाव्य n. und सेतुखण्ड Titel Opp. Cat. 1.

सेतुप्रद m. Bein. Kṛshṇa's.

सेतुप्रबन्ध m. Titel eines Werkes Burnell, T.

सेतुबन्ध m. 1) *Errichtung eines Dammes, — einer Brücke.* — 2) *Damm, Brücke* Vâsav. 61,1. — 3) *die Adamsbrücke.* — 4) Titel eines Gedichts in Prâkrit.

सेतुबन्धन n. 1) *Errichtung eines Dammes, — einer Brücke.* — 2) *Damm, Brücke.* — 3) *Damm* in übertragener Bed.

सेतुभेत्तर् Nom. ag. *Durchstecher eines Dammes.*

सेतुभेद m. *Durchbruch eines Dammes.*

*सेतुभेदिन् m. *Croton polyandrum* oder — *Tiglium.*

सेतुमङ्गलतन्त्र n., सेतुमाहात्म्य n. (Burnell, T. Opp. Cat. 1) und सेतुयात्राविधि m. (Burnell, T.) Titel.

*सेवुवृन्त m. *Crataeva Roxburghii.*

सेतुशैल m. *ein die Grenze bildender Berg.*

सेतुषामन् n. mit स्वर्ग्य Name eines Sâman Ârsh. Br.

सेतुसरणि f. und सेतुस्नानविधि m. (Burnell, T.) Titel.

*सेत्र n. *Fessel.*

सेदि f. *Entkräftung, Verkommenheit.*

सेडुक m. N. pr. eines Fürsten.

सेध 1) Adj. (f. आ) *treibend, scheuchend* in गोषेधा. — 2) m. = निषेध *Verbot* in विधिषेध. — सेधा s. bes.